

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İnsan haklarının tanınması, korunması ve geliştirilmesi demokrasinin vazgeçilmez unsurlarından biridir. Bu konu Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2.maddesinde de "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı" ibaresi ile belirtilmiştir. Ancak son dönemde toplumda huzurun ve güvenliğin tesisinde birinci derece görev ve sorumluluğa sahip olan emniyet birimleri tarafından görevleri sırasında uyguladıkları kötü muamele, işkence ve orantısız güç kullanımı nedeniyle önemli sıkıntıların yaşanmakta ve bu uygulamalar nedeniyle en temel hak olan yaşam hakkı ihlal edilmektedir.

Son dönemde polisin orantısız güç kullanmasına ilişkin olaylarda önemli bir artış olduğu ortadadır. 27 Ekim'de Antalya'da, 18 yaşındaki Çağdaş Gemik adlı genç polisin açtığı ateş sonucunda başından vurularak hayatını kaybetmiştir. Çağdaş Gemik'in yaşadığı bu dramatik olay maalesef ilk değildir.

-30 Ekim 2008'de İstanbul'da Mehmet Şah Araş, oğlu ile birlikte polislerin kötü muamele ve şiddetine maruz kalmıştır.

-20 yaşındaki Baran Tursun, Kasım 2007'de polis tarafından başından vurularak hayatını kaybetmiştir.

-14 Haziran 2007'de gözaltına alınan ve üç karakol gezdirildikten sonra yürüyemeyecek hale gelen Mustafa Kükçe yaşamını kaybetmiştir.

-22 Kasım 2007'de İstanbul Avcılar'da sivil polis ekibinden bir polis memurunun göğsüne attığı tekme sonucunda Feyzullah Ete yaşamını kaybetmiştir.

-Engin Ceber, gördüğü işkence nedeniyle yaşamını kaybetmiştir.

Yaşanan bu acı olaylar, 1 Mayıs'ta işçilere uygulanan orantısız gücün sadece toplumsal olaylarla sınırlı kalmadığını, polis şiddetinin bireysel olaylar da artarak devam ettiğini göstermektedir. Şiddet toplumsal bir sorundur; şiddetin sıradanlaştırılması ve toplumsal yaşamın bir parçası haline getirilmesi son derece tehlikeli bir gidişatın göstergesidir.

Konuyla ilgili olarak yasalarımızda ve imzalanan uluslararası sözleşmelerde düzenlemeler olmasına rağmen polisin uyguladığı şiddette son yıllarda artış olduğu görülmektedir. Polisin huzur ve emniyeti tesisi etmek adına yaptığı davranışlar, vatandaşların yaşam hakkının ihlal edilmesi sonucuna neden olmaktadır. Bu olumsuz durum toplum içerisinde bir güvensizlik ve korku ortamı oluşturmaktadır. Diğer taraftan polisin kendine olan güvenini sarsmakta, zanlıları kontrol altına almada etkinliği azaltmaktadır. Devletin kitlesel ya da bireysel olayları kontrol altına almada gözetmesi gereken, temel olarak yurttaşların korunmasıdır. Polisin görevi sırasında karşı karşıya kaldığı şahıslara müdahale etme, durdurma, yakalama, etkisiz hale getirme, zor ve silah kullanma konularında hukuki ve davranışsal sorunlara çözüm bulunması gerekmektedir. Çünkü orantılı güç kullanımı emniyet yetkililerince yeterince önemsenmediği ve gereğinin de yapılmadığı bu anlamda

toplumsal gösterilerde şiddetin öne çıktığını ne yazık ki yaşıyarak görmekteyiz. Mustafa Kemal Atatürk'ün; "Polis, asker kadar disiplinli, hukukçu kadar hukuk adamı, bir anne kadar şefkatli olmalıdır" sözünün koşullarını oluşturmamız kaçınılmazdır. Bu anlamda da emniyetin nitelik ve kalitesini geliştirmek, gelişen ve değişen teknolojiden yararlanmak gerekir. Teknik olarak sağlanacak bu olanakların yanında emniyette görev yapanların özlük haklarında, uzun çalışma saatlerinde ve ekonomik koşulların düzeltilmesi konularında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Dünyada polisin, sahip olduğu yetkileri ve donanımı kullanacağı alanlarla ilgili göreve başlamadan önce aldığı eğitimler incelenmeli ve benzer eğitimlerin ülkemizde de verilmesi için gerekli alt yapı çalışmalarının oluşturulması gerekmektedir. Göreve başlamadan önce verilen eğitimler sonrasında da belirli aralıklarla verilecek hizmet içi eğitimlerle desteklenmelidir.

Polisin uyguladığı şiddetin nedenleri ve işkence, kötü muamele, orantısız güç kullanımının önlenmesi için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.06.11.2008

1. Çetin SOYSAL - İstanbul
2. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
3. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
4. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
5. Şevket KÖSE - Adıyaman
6. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
7. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
8. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
9. Selçuk AYHAN - İzmir
10. Hikmet ERENKAYA - Kocaeli
11. Hulusi GÜVEL - Adana
12. Necla ARAT - İstanbul
13. Vahap SEÇER - Mersin
14. Yaşar AĞYÜZ - Gaziantep
15. Algan HACALOĞLU - İstanbul
16. Akif EKİCİ - Gaziantep
17. Ahmet ERSİN - İzmir
18. Faik ÖZTRAK - Tekirdağ
19. Şahin MENGÜ - Manisa
20. İsa GÖK - Mersin
21. Onur ÖYMEN - Bursa
22. Rahmi GÜNER - Ordu
23. Birgen KELEŞ - İstanbul
24. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
25. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş